

ನೋಡುವ ನಾರದರ ಪುಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಶೃಂಗಾರಸ್ಥಿಯೆ ಸಕ್ಕಬಾಮೆ ‘ಜಗತ್‌ಗಂತ್ವೇ ಎಂಬ ಚಿರುದು ಪಡೆಯುಬೇಕಾಯಿತು.

ಜಗತ್‌ವ ನಾನಾ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ನಾನಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಿಸಿಸ್ತುದೆ. ಆದರೂ ಜಗತ್‌ವನ್ನು ಸಹ್ಯ ಜಗತ್ ಅಸಹ್ಯ ಜಗತ್ ಎಂದು ಸ್ಥಳಲವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು, ‘ಶೂ...’ ಎಂದು ರೀವಿಯಿಂದ ಹೇಳೋದು ಸಹ್ಯ ಜಗತ್ ಎನಿಸಿದರೆ, ವಾಚಾಮಗೋಚರ ಬೀಯುತ್ತ, ಪ್ರಾರ್ಥಿತರ, ವಂಶಸ್ಥರ ಜನ್ಯ ನಕ್ತತ ಜಾಲಾದಿ, ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಮಮಾರಫಾತ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದು ಅಸಹ್ಯ ಜಗತ್ ಆಗಬಹುದು. ಹಾಗಾದೆ, ಕೈಕೈ ವಿಲಾಯಿಸಿ ಶರೀರದ ಅಗೋಚರಾಗಳನ್ನು ಉನನೊಳಿಸುತ್ತಾ ಮಾಡುವ ಜಗತ್‌ವನ್ನು ಸಹ್ಯ-ಅಸಹ್ಯಗಳ ಗಡಿ ಏರಿದ ಲೋಕಾತೀತ ಜಗತ್ ಎಸಬಹುದೇನೇ.

‘ಇಬ್ಬರ ಜಗತ್ ಮೂರನೆಯವನಿಗೆ ಲಾಭ’ ಅನ್ನೋದು ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬಿಂದಿಗೆ ಕೊಡಪಾನಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕಾಯುವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಪಡುವುದಾದರೂ, ಏರಡು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಕಾಗಳ ಜಗತ್‌ವ ಜನನವಾಸ್ಯರಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸಕ್ತ.

‘ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಜಗತ್‌ದಲ್ಲಿ ಕಾಮ ಬಡವಾಯ್ತು’, ‘ಕೋಣಿವೆರದು ಹೋರೆ ಗಿಡುವಿಂಗೆ ಮಿತ್ತು’ ಎಂಬುತೆ, ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಕ ಹಾಗೂ ವಿರೇಳೆಂದ ಪಕ್ಕಗಳ ಪ್ರತಿಪಡೆಯ ಜಗತ್‌ದ ನಡುವಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪರಿಹಾರ ಕಾಣಿದೆ, ಹೋಸ ಹೋಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉಧ್ವರವಾಗುತ್ತಾ, ಇದ್ದ ಮೂರರ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತುಪ್ಪು ಸೇರಿ ಪರಿಹಾರ ಕಾಣಿದೆ ನೂರಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕೆಲ್ಲಿಂದೆಯೇ ಇವೆ.

ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಲೋಕಾತೀತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಕಲಾತ್ಮಕ ಕೆವಿ ಹೃದಯವು ಜಗತ್‌ವನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ‘ಮಾಡುವನು ರವಿ ಮೂಡುವನು ಕತ್ತಲೊಡನೆ ಜಗತ್‌ಉಡುವನ’— ಕಿಯಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ಸೋಗಸನು ನೋಡಿ, ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲೆನ ಸಂಘರ್ಷವೇ ಹೋಸ ಕಾಢುವಾಯಿತು. ಜಗತ್‌ವೂ ಸ್ವಜನಿತಿ ಜಗತ್‌ವೂ ಸ್ಥಳಿತಿ— ಜಗತ್‌ವ ಧನಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರವಾಗುವುದು ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯವನ್ನೇ, ಸ್ವಜನಿತಿಯನ್ನೇ ಕಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ, ಮನೆ ಕೇಡಿಸುವ, ಮನ ಮುರಿಯುವ ಮಾತು ಆಡುವವರಿಗೆ, ಅಂಥಾಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಜಗತ್‌ವ ಸುಖಾಂತ್ಯವಾಗದೆ, ದುಖಿಂತ್ಯವಾಗಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆಂದೇ, ‘ಉಂಟ ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ರೋಗವಿಲ್ಲ,

ಮಾತು ಬಲ್ಲವನಿಗೆ ಜಗತ್‌ವಿಲ್ಲ’ ಎಂದಿರುವುದು. ಮಾತು ಬಲ್ಲವರು ಜಗತ್‌ವಾಡರೆ ನಾಜುಕಾಸಿನಿದ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮನಸ್ಯರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ದೈವಗಳಿಗೂ ಆರೋಹಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ, ದೇವರೂ ತಮ್ಮಯೇಯೇ ಜಗತ್ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗಂಗ್—ಗೌರಿ, ಗಣೇಶ—ಸುಷುಪ್ತಿರ ಜಗತ್‌ವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ ಮಾಡದೆ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನಾರದರೆಂಬ ಕಲಹ ಶ್ರಿಯನ್ನು ನಡುವೆ ತಂದಿರಿಸಿ, ಆತನಿದ ಕಿಂಜಿಟ್ಟಿ, ಕಿತಾಪಿ ತಂದಿಟ್ಟಿ ಜಗತ್ ಮಾಡಿಸಿಯೇ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಹಲ್ಲಾಗಳು ನಾಲಗೆಗೆ ಸ್ವಾಲು ಹಾಕಿದವಂತೆ, ‘ನಾವು ಒಟ್ಟು ಮೂರುವರ್ತರದು ಜನ ನಿಸ್ನನ್ನು ಕಿಂಜಿದರೆ ನೀನು ನೋವು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ...’ ಎಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾಲಿಗೆ ಹೇಳಿತಂತೆ, ‘ನಾನು ಒಂಟಿರೂಗಿರುವೆ ನಿಜ, ಆದರೆ ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಜಾರಿಸಿದರೂ ಸಾಕು ನೀವು ಯಾರೂ ಉಳಿಯೋಲ್ಲ’ ಎಂದು. ‘ಮಾತು ಮನೆ ಕಡಿಸಿತು,